

I Z T E O Z O F S K O G A S V I J E T A

2 svezak godine 1

d 3.-

za mart 1938

namijenjen je i odaslan svima članovima, a za narodac sve-
ske, molimo, neka se javi svi koji bi željeli da ih prima-
ju redovno, budući da se od treće sveske, za april 1938, o-
sigurava pretplatacima i ponuditi abonmentima; pojedini
svezak stoji d 3.-; pretplata za četvrt godine iznosi d 9.-
za polovicu godine d 18.-, a za čitavu je godinu d 36.-

S A D R Ž A J

TEOZOFIJA I KULTURA : THEOSOPHY AND CULTURE

C. Jinarajadasa

DUH VJEČNOGA : THE SPIRIT OF THE ETERNAL

Shrinati Rukmini Devi

PISMO MLADIH TEOZOFIJA U EVROPI : A LETTER

Elconore Kostinger

EKSPERIMENTI SA KUNDALINI : EXPERIMENTS WITH KUNDALINI

C.W. Leadbeater

VIJESTI I ZABILJEŠKE : NEWS AND NOTES

VIJESTI KONGRESNOG ODBORA

Odbor javlja svim članovima i interesentima da je
sveta pristojba za kongres ustanovljena sa d 120.-
Tina je osiguran pristup za sve prirodbe za vri-
jeme cijelog kongresa. Da se članovima olakša u-
plata te svote, prima blagaj. kongresa s. Milica
Gredišnik uplate u obrocima.

" Rukminin dan "

Priredba mladih teozofa

K R U G " R U K M I N I "

u Zagrebu
proslaviće u ponedjeljak 28 februara o.g. rođendan svoga
Pretsjednika SHRIMATI R U K M I N I D E V I
K O N C E R T O M ODLIČNO ZNAČAJNIH UMJETNICA,
s. gdje. Lucije b. O Š E G O V I Ć, čl. na opere Narodno-
ga Kazališta u Zagrebu i gdje. G o r t r u d Z E R N E R,
glasovite pianistkinje iz Beča uz P R E D A V A N J E -
brata Ivana F A B I J A N Ć I Ć A sa temom " Život kao
igra " i s. Ade L E L A S o Medjunarodnoj Akademiji U-
mjetnosti sa uvednom riječi pretsjednika Kruga "Rukmini"
s. Štefice R O D M A N. Početak u 19,15 sati, Mesnička 7.

SLUŽIMO STARIJOJ BRAĆI

"Naš svijet nije svijet prolaznih događaja, već je
to Svijet Sazge, Mudrosti i Prave Djelatnosti, i mi nasto-
jimo svi zajedno d. služimo Starijoj Braći pazeci jedino
na to da učinimo sebe provednicom One Jedne Volje u slu-
žonju, koja je potpuno savršena sloboda."

Annie Besant

u govoru svom prigodni slave C.W. Leadbeatera.

TEOZOFIJA I KULTURA

C. Jinarajadasa

C. Jinarajadasa pretsjedavao je trećemu simpoziju što je održan u Adyaru 29 decembra 1937. Tom je prilikom predao svoju uvodnu riječ o ovom predmetu :

U kojim smjerovima treba da se prikaže Teozofiju i nje ne istine da se postigne pravo mjesto za kulturu pojedinaca i naroda izražavajući je umjetnošću i naukama ?

Kako se mogu da prikažu istine da razviju razumijeva - nje međunarodne kulture i kulture pojedinih naroda, na kojoj se osniva seaga i svrha njihova?

KO JE KULTURAN ČOVJEK ?

Da se izmogne razumijeti odnos između Teozofije i kulture, treba najprije definovati dva pojma. Nešta je poteže izraziti definicijom ono što je Teozofija. Svakako ima ih na zapadu koji sebi predočuju Teozofiju kao duhovnu nauku što razvija jasno gledanje. Danas ima mnogo toga napisano o takvim definicijama, tako da svaki koji se zanima i postavlja inteligentna pitanja može otkriti, da je Teozofija velika mudrost života, što obasiže sva područja čovjekova rada kao religiju, nauku, filozofiju, umjetnost te razvoj izvora prirode.

Teže je još da se definiše kulturu, jer se taj pojam primjenjuje u vrlo stegnutom opsegu. Tako se kulturu vezalo sa izvjesnim oblicima nacionalizma. Možda je najbolji način da se opiše pojam "Kulturnoga čovjeka" time da se kaže, da je to onaj pojedinac koji je razvijao sebe kulturom prema izvjesnoj svrsi. Stoga se dogodilo da se pokaže našlo ljudi bez naročite obrazovanosti, a ipak su se odlikovali vrlo kulturnim svhaćanjem. Kulturni čovjek polazi u svom shvaćanju sa gledišta kojemu nije on središtem, već ono šire i više Sebe ili Ja. Kad i kad označujemo ovo šire Sebe "Svojim bližnjim" ili "čitavim čovječanstvom".

Kulturnog čovjeka karakterizuje plemenitost i profinjeno srca i uma. Osjećajan je i zamjećuje svaki najneznatniji poziv života, koji mu se javi vlastitim predočivanjem. Neprekinuto napreduje proširujući svoj um i razvijajući svoje srce. Nadasve pako karakterizuje ga podobnost da može da izdigne do svoje razine sve one koji se nalaze niže, a dodju u vezu s njim. Sve to kao faktori kulture privode ga da neprekinuto i svijesno traži sve ono što je najbolje u životu.

KO IZGRADJUJE MOST ?

Teozofija pruža pogled na sav život što ga može da izrazi "iz središta". Teozof nalazeći se u tom središtu gradi bezbroj mostova do one medje gdje se nalazi sve ono što je još medju sobom odijeljeno. Najtrajajiji od sviju mostova je onaj što ga gradi od čovjeka do Boga.

Rezultat toga njegova položaja prema svim oblicima života je u tom da neprekinuto razabire i zamjećuje najuzvišenije misterije u životu. Medju njima naročiti je misterij ljepote. Time dosiže da može da gleda Božanski Um što izgradjuje sve oblike, te ih oblikuje na taj način da se očituje u tom izgradjivanju ljepota što je iznad one zemaljske.

Ima oblik kulture koji se može nazvati "Narodnim". Očituje se i predočuje ga se različitim umjetnostima i vještinama. Dogadja se stoga da najviše izražaj kulture naroda obilježuje u umjetnost. Prema tome umjetnička osobina najviše kulture nekoga naroda ima svoju vijest što je treba da preda svima narodima.

Kultura prezije sva omedjenja. Ko proučava i produbljuje Teozofiju dokučuje njen duh i ulazi u potpunost. Oznaka za nju je "Univerzitas" što se podudara sa pojmom univerzitet, a znači nje - što što sadrži sve. Tako čovjek Teozofijom dosiže sve i postaje čovjekom najviše kulture.

D U H V J E Č N O G A

Otvorajući četvrti simpozij u Adyaru Shrimati Rukmini Devi predala je 30. decembra 1937 vanrednom govorničkom ljetopisom pobudu Teozofima kako da u punoj slobodi izraze život u njima. Sadržaj bio je označen u kratko ovim riječima :

"Što je naša dužnost da učinimo da budućnost ne postane opasnom time da je se zakoči oblicima prošlosti - nas samih?"

SVE STVARI SVIMA LJUDIMA

Treba li otvorimo oči, a što će nam pomoći da to učinimo? Teozofija .

Svi mi prilično možemo da poklonimo vjerovanje u interna - cionalizam, dok niko nikojom riječi ne izrazi nešto protiv naše zemlje. Pravo je da treba da ljubimo svoju otadžbinu, ali ne bismo li u isti čas cijenili i ono što je odlično kod drugih naroda ? Znajući što je doseglo veličinu kod nas, ne bismo li mogli da cijene ono što je veliko kod drugih naroda ? Svakako moramo da znamo kako treba pravo da volimo sve to.

Ima teozofa koji ne mogu da cijene indijsku umjetnost, ili indijsku muziku, ili duh indijskog života. Uistinu oni samo ne žele da to razumiju. U njima nema duha one otvorene širine kojom se može da udje u dušu nečega. Takovi pojedinci ne nastoje oko toga da prodru u bit života onoga duha što čini svaku zemlju divnom. Ima u svakoj zemlji i u svakom kraju nešto veliko i naručito lijepo.

Naprimjer naši prijatelji u sjevernim krajevima kažu : " Ah, ta muzika i ta umjetnost mADRaska, to se ne može ni da gleda ni čuje." Vi čete se nasmejati tomu znajući da tako jeste. A tako će se čuti na sjeveru o umjetnosti onoga kraja ili o načinu života i običajima onoga kraja. Zašto ? Zato što nam je teško da se prilagodimo u malim stvarima. To nije obilježje Teozofa.

CIJENIMO VELIČINU

Ja želim da cijenim svaku umjetnost koja je velika. Nadje li se neko lice na sjeveru, za koje saznajda je veliko u izvjesnom obliku, moja je briga da podjem onamo i da ga čujem i vidim, te iznadjem onu tajnu što čini veličinu dotičnoga lica. Ako ne volite, uzmimo umjetnost kojega velikog muzičara, to je samo nezgodno za Vas, nipošto za toga muzičara. Samo od neznanja svoga patimo.

Kako je slučaj htelo da sam se rodila u Madrasu, nastojala sam putujući po zapadu da nadjem onu ljepotu što je sadrža umjetnost i život zapada . Iz početka nisam voljela nikako evropsku muziku. Poradi toga sam odlazila posvuda gdje mi se pružala prilika da je slušam, dok je konačno postala za me vrednotom, koju mogu da cijene. Štaviše učila sam klavir da je mogu da razumijem, jer sam željela da mogu pravo da cijenim zapadnu muziku. Osjećam silno da nam je svima da uznastojimo oko toga da svojim umom dokučimo sve ono što je veliko u svim vremenima bez obzira na svoje razlike u religijskim ili drugim kojim gledištima.

BUDITE ŠIROKOG SHVAĆANJA

To je, ja bih kazala, ovaj glavni ključ za svakog Teozofa, želi li da nešto učini za budućnost. Dajte da sačuvamo i ostanemo najširoga shvaćanja . Dajte da dokučimo u svakom času da nam je živjeti uvijek i svugdje prema svnjernicima i u smislu realnosti, da tako dodjemo u vezu sa veličinom, jer moramo postati jedno sa svim što je veliko. Ne treba samo da govorimo o svom božanskom postojanju, mi moramo postati Božanskima, osjećati se takovima, izražavati sebe onim božanskim, bez obzira što će ljudi oko nas kazivati o tom ili se vladati prema tome. Ovakovim uzvišenim duhom postaje svaki Teozof pr aktičnim i velikim. Taj duh moramo da predamo mladima.

Adyar, 15 januara 1938.

Moji dragi Mladi Teozofi Širom Evrope,

Najbolje želje za srećnu Novu Godinu iz Adyara! To je prvo što je bilo što se moglo da se pišem nakon Skupštine, budući da smo svi bili vrlo zauzeti poslom. Mogu s toga da vam isporučim i predam izravno sve ono što smo kao nadahnuće ili inspiraciju primali za vrijeme ovih zadnjih dana.

Oko 800 delegata stiglo je u Adyar iz različitih krajeva svijeta, te smo imali vrlo uspješnu Skupštinu. Sve ih se smjestilo i hrenilo u tom minijaturskom gradu, pa to nije baš meleni zadatak, ako pomislimo da ih je obično u Adyaru nastanjeno najviše do 100! Sve je divno teklo-sastanci, priredbe, različite djelatnosti uključivši Univerzalne molitve i posvećenje novih hramova.

Ja sam stanovala u vili što se nalazi u dijelu označenome pod imenom Blavatsky-bašća. Najvolim da stanujem tamo. To je jedna od najstarijih građaja, koju su poklonili H.P. Blavatsky-ovoj neki njeni prijatelji. Veličanstven vidik se pruža sa sviju strana te zarade. Jedan dio gleda na drevno banjansko drvo, drugi na rijeku Adyarku i mora a zatim s treće strane otkriva se vidik na krasno drveće što okuplja u svojim krošnjama mnogo vrsta istočnjačkih ptica u prerasličitim bojama. A napose odlikuje se ova vila time što je smještena gotovo upravo u središtu čitavoga Adyara, koji se prostire na milje udaljenosti, a jednu takovu treba proći počinjavši od glavne zgrade do obale mora. Blavatsky-vila ima dva sprata sa prostranim balkonima unakolo, a najveća prostorija u prizemlju pregrađena je u malo kazalište i nosi ime "Društvena dvorana".

Shrimati Rukmini Devi priredila je u "Društvenoj dvorani" izložbu indijske domaće umjetnosti, što je izvršno poslužilo.

Od mojega zadnjeg pohoda u Adyaru u godini 1931 mnogo je uznapredovao, iako njegov uzvišeni mir i veličanstvena tišina se ne mijenjaju nikada.

Krasni novi putevi zamijenili su stare, uređeni su novi vrtovi prema nacrtima da sve izrazuje i čuva ljepotu. Podignuto je više novih hramova i kuća a glavna zgrada kao i druge starije preuređene su prema današnjem doba. Na krovu glavne zgrade smješten je Teozoški znak kojega se može vidjeti iz velike udaljenosti. Noću je **ros**vjetljena čitava zgrada, i odraz toga svijetla snažno se razabire u rijeci Adyara.

Škola "The Besant Memorial School" u punom je poletu. Ima tamo 150 djece čije veselje i sreća na svoj osobiti način odražava životom Adyara. Zatim je ovdje besplatni dispanzer za sve koji stanuju u Adyaru, a ima i skloništa za djecu što je od velike pomoći majkama kao i djeci koja dolaze iz različitih susjednih krajeva. Osim toga imamo i vlastitu poštu, a od novijeg doba i telefon kojim su spojene gotovo sve zgrade.

Za vrijeme Skupštine uređjeno je veliko kazalište pod vedrim nebom gdje je Rukmini prikazala "Bhishma". Za to prikazivanje sve je bilo na visini i muzik-, igra, kostimi, kulise i osvjetljenje, tako da je omogućilo dostojnu izvedbu ovih jedinstveno divnih ideja što ih sadrži to djelo.

Gradnja našega Glavnog nastana mladih teozofa je bila svršena te su jo 24 decembra otvorili Pretsjednik i Rukmini Devi. Mjesto za nj odabrano je nasuprot Leadbeater-Chambers - kao vrlo povoljni položaj - ako se opomenemo velike ljubavi kojom je biskup C. W.

Leadbeater radio za mladjie naraštaje, i kako se sav predao uzgoju mladih ljudi

Vrlo se radujem što Vam mogu javiti da je Rukmini ponovo izabrana Predsjednikom Svjetske Federacije Mladih Teozofa, te nam je u više navrata govorila vrlo oduševljeno. Rado bih, kad bih mogla, da Vam ispričam i sve pojedinosti o svemu što se kazalo i provelo, ali držim da bi za to trebalo cijelih svežaka. Ukratko Predsjednik je promijenio onaj tihi Adyar koji je nalikovao dobru naladanju u behtar gdje se radi svom vještini - nom današnjice. Njegova snaga koja nikada ne zataji kao i sav njegov entuzijazam neprekinuto su namijenjeni za dobro Društva i za to da učini Adyar mjestom za vježbanje, centrom svijeta, kakovim ga Majstori žele da bude.

Ima još jedno što bih rado da Vam pripomenem, a to je - "Bašća Uspomene". To je krasni spomenik Dr. Besant i Biskupu Leadbeateru. Tu je onih temelj izgrađen u obliku šestorokraka zvijezde gdje se nalazi pohranjen pepeo njihov. Kao ukras tomu spomeniku nalazi se tu jezercice sa lotosima što još veoma odaje mir i dostojanstvo mira simbolizujući u svakom pogledu naučanja ovog dvoga velikih ljudi. One večeri kad sam stigla, bilo je to prvo mjesto što sam ga pohodila iskazujući tako šutnjom poštovanje našim ljubljenim Učiteljima.

To su sve vijesti iz Adyara! Svakako bih mogla da Vam pričam mnogo više o Indiji, o životu ondje, o ljudima i njihovim domovima, koji se tako razlikuju od svega što poznajemo ovdje na zapadu. Uza sve to ima u svemu tomu neki čar, tako tu vlada posvuda toliko siromaštvo. Veliki opseg pojedinosti unošnjama, bojama, običajima, njihovi bazari kao i maleni dućani, sve bi to tražilo naročito opisivanje.

Indijci su vrlo duhovni i umno religijski narod. Mislim da mogu s punim pouzdanjem da kažem - neovisno o životu na ovoj zemlji - da mnoga tuga i nestašica koju podnose ublažuje i otvrdlike svoju strahotu i gorčinu.

Prilažem Vam mirišljivu staklu kada sa nadom da će Vam prenijeti miris Adyara, a karta neka Vam pokaže dio Adyara - Doma Majstora.

Dokora ostavljam Adyar i polazim na turneju po Južnoj Indiji, i ako nadjem vremena pišaću Vam drugo pismo, a učiniću to svakako kad se vratim u Evropu.

Sa najboljim željama za sreću u Novoj Godini,

Eleonore Kastingar/Elly/.

* * * * *

Osim ovoga pisma stiglo je i od sekretara Mladih Teozofa, sestre Anny Putz, koja upućuje vijest s obzirom na veliki rad što se ima da razvije u tri smjera: 1. za kongres, 2. u svrhu fonda za opeke kod gradnje Glavnoga nastana Mladih Teozofa u Adyaru i 3. za međunarodni list "The Young Theosophist". U tom smjeru pokretala je koliko je najviše mogla u Beču, te će nastaviti u prosljeće da se time nadje sredstava kojima bi došli u Zagreb na kongres. Rado bi da se za vrijeme toga kongresa pođe u prirodu, kako bi se na taj način Mladi Teozofi lakše upozнали. U istom snišlu poradiće i u Ženevi, kamo se vraće za mjesec dana. Sa svima dobrim željama za uspjeh u radu pozdravlja uz s. Fridu Scheweder sve mlade Teozofe kod nas.

Naši su Mladi Teozofi uzvratili na ta pisma, a izvijestili su i brata Baylenta, koji zamjenjuje s. Putz u Huizenu.

*

ESPERIENZI SA KUNDALINI
C. W. Leadbeater

The Theosophist od februara 1938 god. donosi opsežni-
ji prikaz pod nazivom " REALNOST O MAJSTORIMA ". Prvi
dio je završetak govora Dr. G. S. Arundale-a u Ady-ru pri-
godom skupštine 1937 označen imenom " NAŠA STARIJA BRA-
ČA ". Dalje slijedi natpis " KO SU MAJSTORI? " od Dr. Annie
Besant. Iza toga dolazi članak " H. S. OLCOTT susreće svo-
je Majstore. Zatim je " REGENT INDIJE ", " ADEPT KUŽA ",
" ČUVAR BLAVATSKIJEVE ", a nakon " GLAS ISTINE " nalazi se
gornji natpis, koji predajemo ovim našim sveskom na u-
spomenu C. W. Leadbeater-a, jer se 1. marta 1938 navršujma
godine otkako je preminuo u Australiji, Perth.

POHOD U NILGIRI

Ja vam mogu iznijeti dva slučaja kad sam se sreo sa Majsto-
rom, gdje smo obojica bili u fizičkom vehiklu. Bio je to Adept ko-
jega se nalazi u knjizi " ŽIVOTI ALGIONA " pod imenom Jupiter, a
pomogao je u velikom dijelu gospodji Blavatski, kad je pisala u Fi-
ladelphiji i New York-u svoja glasovito djela " OTKRIVENA IZIDA ".

Kad sam borvio u Adyaru bio je toliko ljubazan da je mom u
učitelju, Sw mi T. Subba Row, isporučio vijest da Mu dodjem. Odazi -
vajuci se ovom glasu Njegovu pošlo sam, a On me osobito milostivo
primio. Nakon nekog vremena koje smo proveli u razgovoru najdubli-
jega sadržaja posli smo da večeramo zajedno. I naredni dan još o-
stao pod Njegovim krovom. U tom slučaju isključena je iluzija.

U Rimu našao sam se sa Majstorom Comte de St. Germain, kojega
se nazivlje i Prinz Rakoczi. Bilo je to na rimskom korzu. Za taj su-
sretaj nisam primio obavijesti prije toga. Majstor se javio u fi-
zičkom kao talijenski gospodin. Poveo me na brdo Pinci, gdje smo
proveli sat vremena razgovarajući o našem Društvu i njegovu radu.
Zapravo je govorio On, a ja sam odgovarao samo kad me je što pitao.

I sa drugim članovima Bratstva našao sam se u različitim
zgodama. Prvi puta je to bilo u Kairu, kad sam se gospodjom Blavat-
ski polazio za Indiju. Običavali smo se sakupiti u njenoj sobi. Ta-
ko sam i ja došao i slagao joj različite novine koje je trebala.
U čas kad sam rukom dotakao njenu haljinu vrata širom otvore, iako
ih se nije otvaralo, a između nas stane neobični čovjek. Prepao sam
se, ali prikazujući mi ga gđa Blavatski reče: " Ako u Vas nema do-
sta znanja o tom, nećete daleko stići u tom oklutnom radu. " Bio je
to Adept, tada još kao Arhat, što je niži stepen posvećenja, Majstor
Djwal Kul.

MAJSTORI SE MATERIJALIZUJU

Trebalo bi pripomenuti da u doba oko 1885 između nas nije
niko osim gospodje Blavatsky mogao astralno gledati. Stoga kad su
Majstori željeli da nam što god predaju učinili su to ili posred-
stvom gdje Blavatsky ili pismom koje su otpremali naročitim feno-
menskim sredstvima ili su se pokazali u materijalizovanim oblicima
i govorili su riječima. U takvom obliku vidio sam prvi puta oboji-
cu Majstora koji su najbliži Teozofskom Društvu. Jedan je od Njih
moj vlastiti Majstor, kojega poznajemo sada kao Chohan Kuthumi.

U to je to prvi puta na krovu uz prostorije pretsjednika
gdje je tada stanovala H. P. B. Majstor je prelazeći uzduhom iznad
ograda u materijalizovanom obliku stao pred me. U taj čas našao
sam se ničice pred Njim, a On me podižući upozorio, kako taj običaj
ne mora da vrijedi za me koji sam Evropejac, i On misli, neka svaki
narod izražava svoje osjećaje svojim načinom pozdravljanja.

Jednoga dana počastio me Majstor Kuthumi pitanjem, da li sam
ikada pokušao izvjesnom vrsti meditacije da se razvije u mene čuđ-
sna snaga nazvana kundalini. Moj negativni odgovor privoio je Majsto-
re tomu da mi je omogućio od toga časa astralno gledanje uz potpunu
svijest u fizičkom tijelu.

TRAŽITE SVIJETLO!

Majstori su pozadinom našega Društva i naše Teozofije, a uistinu su Oni pozadinom svakoga nas. U Njima živimo, kroćemo se i nalazimo svoje postojanje, jer iz Njih i kroz Njih sja Svijetlo Istine Vječne, Njima odzvanja Pjesma Sreće i života, kroza Njih dolazi nam snaga što nam je donosi sigurnost budućnosti i jača nas posred meteža sadašnjice.

Majstori su nas izveli srećno prošavši razdoblje od šezdeset godina napornoga i često mučnoga, iako uvijek života punog veselja. Ako se Teozofiju i Istinu u Teozofiji i Teozofskom Društvu gleda danas životnom za čitavi svijet i jednako je shvatiti čitavi svijet, jest to poradi svijetla i snage u nauci i njenih provednicama koje posvuda i neprekinuto stoje pod zaštitom i okriljem Majstora.

George S. Arundale

.....

Naš protsjednik Dr. G. S. Arundale upravo je goreje riječi svima prigodom Međunarodne Skupštine 1937 u završnom dijelu svoje protsjedničke besjede.

Dr. Arundale zahvalio je iz Adyara za pozdrave što mu ih je naša Sekcija sa Skupštine 24/X 1937 odaslala zajedno sa srdačnim čestitkama za njegov rođendan, kada ga je pozdravio u ime Jugoslavije naš predstavnik u Adyaru, časnik-posrednik, H.J.Mt. van de Poll.

Protsjednik Dr. Arundale i Rukmini Devi polaze 16 aprila u Evropu gdje će se zadržati neko vrijeme, napose u Londonu, a zatim kreću u Ameriku, a odatle bi nam se vratili u Zagreb na kongres. G. Jinarajadasa preboravio je od 14 januara do 16 februara 1938 u Evropi, a zatim je krenuo u Rio de Janeiro, da odatle nastavi put po Južnoj Americi i ispuni svoje poslanje kao protsjednički agent. U tom svojstvu ponio je sa sobom diplomu novoj Sekciji T. D. u Boliviji. Otišao je "Snagom Majstora" kako reče Dr. Arundale.

xxx

Adyarski tjedan od 14 - 20 februara 1938 razvio je svoju djelatnost prigodom sviju redovnih društvenih sastanaka, napose na sam Adyarski dan 17/II redovni pojedine pogledi u vezi sa Adyarem i našim narednim kongresom.

Naša sestra Lidija Brozinski član Kruga "Jaroslav Mudri" napisala je članak "Kako Teozofsko Društvo gleda na zaštitu životinja" što je izašlo u "Zaštitniku", listu za širenje humanih osjećaja, u broju za januar-februar 1938, str. 11.

x x x

Sestre Lilica Šišić i Lilica Gradišnik polaze u svrhu kongresnih priredaba u Beograd, gdje će se zadržati za vrijeme od 5-10 marta. Poradi toga molimo lijepo Krugove "Istok" i "Jaroslav Mudri" u Beogradu kao i njihova Pročelnike, brate Dr. Vojislava Kujundžića i sestru Lidiju Brozinski, te napose našega počasnoga člana brata Milana Marjanovića, koji nam je za svoga zadnjeg boravka u Zagrebu ostavio prigodan priredba za "Adyarski Dan" vanredno sažete dojmove kod sviju prikazavši Adyar, što je Središnjicom Teozofskoga Društva, univerzalnom radionicom, - a obraćamo se i svima prijateljima i zanimanicima, uko bi napomenutim gospodjama, sestrama našim pošli u susret u svakom pogledu i tako njihovim posredstvom i čitavom Društvu kao i svemu Teozofskom pokretu, čime zudužuju vrlo i neizrečeno nas sve, budući da je Kongres Evropske Federacije Teozofskih Društava, što će se održati u Zagrebu od 25 do 30 augusta 1938, za našu zemlju kao i za sve susjedne u ovom dijelu Evrope vanredno jedinstveno značajni događaj, koji ima da segne daleko svojim utjecajnim odrazima, te bude svjedočanstvom istinitosti naučenja Teozofskih kao i Teozofije, vječne i drvene Kruke života.